

PÆDAGOGISK PRAKSIS I TINGBAKKENS BØRNEHUSES VUGGESTUER VED BIDERI

HVORFOR BIDER BØRN

Børn i 1-3-årsalderen har endnu svært ved at udtrykke sine følelser og gøre dem forståelige via sproget. Barnet er i en stormende udvikling i denne alder og kan opleve stor frustration over de udfordringer de ikke kan magte endnu.

Kommunikationen og relationen med andre børn, kan være fyldt af frustrationer og det er her barnet kan reagere ved at slå, rive, skubbe eller bide. Der kan være mange grunde til, hvis et barn bider, slår, river eller skubber, det kan dels skyldes konflikter omkring leg og legetøj, det kan være afprøvning af grænser i forhold til de andre børn, men det kan også ske i iver over en rigtig god kontakt til et andet barn.

Bid kan også bunde i frustrationer hjemmefra, måske sker de forandringer i forældrenes arbejdstider, måske er hunden syg eller farmor har brækket benet. Derfor vil vi altid rigtig gerne vide, hvis der er sket noget i hjemmet, så vi på den måde kan sørge for særligt øje for jeres barn.

HANDELEPLAN FOR BØRN DER SLÅR, SKUBBER, RIVER ELLER BIDER

Det kan være en ganske voldsom oplevelse at blive bidt, ligesom det også er ganske overvældende at være forældre til et barn, der er blevet bidt. Når børn bider, kan det være svært for voksne at forstå hvorfor de bider, da det netop er en uacceptabel måde at udtrykke sig på. Men det at slå, rive eller skubbe er for et barn i princippet det samme og alle er en adfærd, som vi i Tingbakkens børnehuse handler på.

Vi ønsker bestemt ikke at børnene river, bider, skubber, slår – det er en uacceptabel adfærd, men vi anerkender, at det er naturlige reaktioner hos børn, som vi må forholde os til, da de altid er tilstede i en børnegruppe, særligt i vuggestuealderen.

Bideri bliver hurtigt en ond cirkel og den skal brydes. Det er vores opgave i samarbejde med forældrene at bryde den, da dels ikke er rart at blive bidt, men samtidig kan det true barnets sociale adfærd. Barnet risikere, at de andre børn ikke vil lege med det og måske helt bliver udelukket af gruppen – hvilket igen kan give frustrationer hos barnet, der derved kan ty til bid igen.

HVORDAN HANDLER VI?

I vores vuggestuer bygger vores pædagogiske praksis omkring bideri på en anerkendende tilgang.

Det barn, der er blevet bidt bliver trøstet og vi viser, at vi forstår barnets smerte. Hvis nødvendigt køler vi det skadede område ned med en kølig klud, dette er også for at vise barnet, at vi gør noget for at formindske smerten.

Det barn der har bidt, viser vi at de har handlet forkert ved at sige "Nej"/"Stop" og tager barnet væk fra situationen. Vi bruger ikke mange ord og forklaringer, men er tydelige i vores kropssprog og retorik. Dernæst viser vi barnet hvad der er sket med det barn der er blevet bidt. Vi anerkender, at barnet er blevet vred, ked af det eller begejstret og viser barnet hvordan man skal omgås hinanden. Vi skælder ikke ud med mange store ord, da det hurtigt forvirrer og skaber mere frustration hos barnet.

FORBYGGENDE TILTAG

Vi har øget fokus på at være på forkant med de situationer, hvor der kan opstå konfliktsituationer og vejlede børnene til at andre handlemåder ved konflikt. F.eks. kan de bruge ord og teg for "stop", hvis et barn eksempelvis tager et stykke legetøj eller en favoritplads fra dem. Børn i 1½- 2 årsalderen er netop i gang med at udvikle der empati og derfor går vi ind og deltager i konflikterne. Vi iagttager, sætter ord på og giver ros og anerkendelse, når børnene viser hensigtsmæssig adfærd, som at dele eller sige "stop" ved konfrontationer. Herved lærer barnet også hvordan sproget kan hjælpe til at løse en konflikt.

HVIS JERES BARN ER BLEVET BIDT

Hvis et barn er blevet bidt, vil vi altid fortæller jer det. Vi fortæller ikke hvem der har bidt. Det er desværre ikke altid vi har set hvad der er sket, somme tider reagerer børnene slet ikke på bidet og somme tider sker det så stærkt, at vi ikke når at opleve konflikten før bidet er sket. Vi er klar over, at det ikke er en tryk følelse, at ens barn er blevet bidt og man ikke engang ved hvem det er, men det er en del af vores forbyggende tiltag for at bryde en ond cirkel, der er grundlag for hemmeligholdelsen.

HVIS JERES BARN HAR BIDT

Vi fortæller ligeledes forældrene til barnet, der har bidt om hændelsen. Men vi anbefaler ikke at forældrene skal begynde at skælde barnet ud for hændelsen, da det ofte er flere timer siden det er sket og barnet vil ikke kunne huske det. Men hvis forældrene er tilstede ved bideriet, anbefaler vi, at forældrene anvender samme metoder som vi og tydeligt vise barnet, at det ikke er en acceptabel adfærd overfor andre.

Hvis barnet bider gentagende gange, tager vi en snak med forældrene om, hvilke tiltag vi sammen kan tage for at få barnet ud af den onde cirkel.